

The Holy See

PAPIEŻ FRANCISZEK

REGINA CAELI

*Plac św. Piotra
Niedziela, 21 maja 2023 r.*

[Multimedia]

Drodzy Bracia i Siostry, dzień dobry!

Dzisiaj we Włoszech i w wielu innych krajach obchodzone jest Wniebowstąpienie Pańskie. Jest to święto, które dobrze znamy, ale może ono rodzić pewne pytania, przynajmniej dwa. Pierwsze: dlaczego świętować odejście Jezusa z ziemi? Mogłoby się wydawać, że Jego odejście to chwila smutna, a nie właśnie powód do radości! Dlaczego świętować odejście? To jest pierwsze pytanie. Drugie pytanie: co Jezus robi teraz w niebie? Pierwsze pytanie: dlaczego świętować? Drugie pytanie: co Jezus robi w niebie?

Dlaczego świętujemy. Bowiem z Wniebowstąpieniem zdarzyło się coś nowego i wspaniałego: Jezus zaniósł nasze człowieczeństwo, nasze ciało do nieba – po raz pierwszy! – to znaczy zaniósł je do Boga. Tamto człowieczeństwo, które przyjął na ziemi, nie pozostało tutaj. Zmartwychwstały Jezus nie był duchem, nie, miał swoje ludzkie ciało, z krwi i kości, wszystko tam, w Bogu, będzie na zawsze. Możemy powiedzieć, że od dnia wniebowstąpienia sam Bóg się „zmienił” – od tamtej pory już nie jest tylko duchem, lecz ponieważ nas kocha, zabiera w siebie nasze ciało, nasze człowieczeństwo! Zostaje zatem wskazane miejsce, które nas czeka, tam jest nasze przeznaczenie. Pewien starożytny Ojciec w wierze napisał: „Wspaniała wiadomość! Ten, który dla nas stał się człowiekiem (...), żeby nas uczynić swoimi braćmi, staje jako człowiek przed Ojcem, żeby zabrać ze sobą wszystkich, którzy z Nim są złączeni” (św. Grzegorz z Nyssy, *Discorso sulla risurrezione di Cristo* [Kazanie o zmartwychwstaniu Chrystusa], 1). Dzisiaj świętujemy „zdobycie nieba” – Jezusa, który wraca do Ojca, ale z naszym człowieczeństwem. I tak niebo jest już po

trosze nasze. Jezus otworzył drzwi, i tam jest Jego ciało.

Drugie pytanie: *co Jezus robi w niebie?* Wstawia się za nami przed Ojcem, pokazuje Mu nieustannie nasze człowieczeństwo, pokazuje rany. Lubię myśleć, że Jezus przed Ojcem modli się w ten sposób, pokazując Mu rany. „Oto, co wycierpiałem dla ludzi – zrób coś!”. Pokazuje Mu cenę odkupienia, a Ojciec się wzrusza. Lubię tak myśleć. W ten sposób modli się Jezus. On nie zostawił nas samych. W istocie, zanim wstąpił do nieba, powiedział nam, jak podaje dzisiejsza Ewangelia: „Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28, 20). Zawsze jest z nami, patrzy na nas, „wciąż żyje, aby się wstawiać” (Hbr 7, 25) za nami. Żeby pokazywać rany Ojcu, za nas. Jednym słowem, Jezus *oręduje*, jest w najlepszym „miejscu”, przed swoim i naszym Ojcem, żeby za nami orędownać.

Wstawiennictwo jest sprawą fundamentalną. Również nam pomaga ta wiara – pomaga nam nie tracić nadziei, nie zniechęcać się. Przed Ojcem jest ktoś, kto Mu pokazuje rany i oręduje. Oby Królowa Niebios pomagała nam orędownać mocą modlitwy.

Po modlitwie *Regina Caeli*:

Drodzy bracia i siostry, to smutne, lecz miesiąc po wybuchu przemocy w Sudanie sytuacja wciąż jest poważna. Popierając częściowe, dotychczas osiągnięte porozumienia, ponawiam gorący apel o złożenie broni i proszę wspólnotę międzynarodową, aby nie szczędziła wysiłków, żeby doprowadzić do zwycięstwa dialogu i ulżyć cierpieniom ludności. Proszę, nie przyzwyczajajmy się do konfliktów i do przemocy. Nie przyzwyczajajmy się do wojny! I bądźmy nadal blisko udręczonego narodu ukraińskiego.

Dzisiaj obchodzony jest Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu, którego tematem jest: „Mówić z sercem”. To serce pobudza nas do komunikacji otwartej i życzliwej. Pozdrawiam obecnych tutaj dziennikarzy i pracowników środków przekazu, dziękuję za ich pracę i ufam, że będzie zawsze służyła prawdzie i dobru wspólnemu. Oklaski dla wszystkich dziennikarzy!

Dzisiaj rozpoczyna się Tydzień *Laudato si'*. Dziękuję Dykasterii ds. Integralnego Rozwoju Człowieka oraz licznym organizacjom, które się włączyły; i zachęcam wszystkich do współdziałania w dbaniu o nasz wspólny dom – wielka jest potrzeba łączenia kompetencji i kreatywności! Przypominają nam o tym także ostatnie klęski żywiołowe, jak powodzie, które w tych dniach dotknęły Emilię-Romanię; jej mieszkańcom raz jeszcze z serca wyrażam moją bliskość. Teraz na placu będą rozdawane broszurki na temat *Laudato si'*, które Dykasteria przygotowała we współpracy ze sztokholmskim Instytutem ochrony środowiska.

Pozdrawiam was wszystkich, rzymian i pielgrzymów z Włoch i z wielu krajów... Widzę wiele flag,

witajcie! Pozdrawiam w szczególności siostry franciszkanki św. Elżbiety z Indonezji – z daleka! – wiernych z Malty, z Mali, z Argentyny, z karaibskiej wyspy Curaçao i zespół muzyczny z Portoryka. Później chętnie posłuchamy waszej gry!

Pozdrawiam także pielgrzymkę diecezjalną z Alessandrii; młodzież bierzmowaną z diecezji genueńskiej, którą spotkałem wczoraj u św. Marty, w czerwonych czapeczkach, tam, dzielni!; grupy parafialne z Molise, Scandicci, Grotte i Grumo Nevano; stowarzyszenia zaangażowane w obronę życia ludzkiego; młodzieżowy chór „Emil Komeł” z Gorycji; szkoły „Caterina di Santa Rosa” i „Sant’Orsola” z Rzymu oraz chłopców i dziewczęta od Niepokalanej. Wszystkim wam życzę miłej niedzieli. Proszę, nie zapominajcie o modlitwie za mnie. Proszę, nie zapominajcie. Dobrego obiadu i do zobaczenia!